

Punkt, vilde blive ganske overordentlig lammede, dersom man ved sine Bevægelser bestandig skulde tage Hensyn til, at Hovedstaden fremfor Alt maatte bæffes. Jeg skal iøvrigt som sagt ikke komme nærmere ind derpaa; jeg haaber snart at faae mere passende Leilighed dertil. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds udtalt sig fremdeles meget stærkt imod en aaben eller skjult Afvigelse fra den almindelige Børnepligt. Jeg tror, han med Hensyn til den skulte Afvigelse sigtede til det Forslag, som i 1872 blev opstillet af en af Minoriteterne, hvortil jeg hørte. Jeg kan imidlertid ikke give det ærede Medlem Ret i, at der deri var aaben eller skjult Afvigelse fra den almindelige Børnepligt. Bort Forslag gif kun ud paa, at en Del af Mandstabet, som blev indskabt til Uddannelse, skulde uddannes i kortere Tid end det andet Maadskab, nemlig to Maaneder, ved Regimentets Reserverbataillon, at dette Mandstab derpaa, naar Krigen udbrød, skulde inddrages i Depoterne, for det at vaabenøves særdig og saa tjene til Erstatning for Liniehæren. Det er jo klart, at hele Forskjellen ikke var større end mangen anden Forskjel, der overhoved altid maa komme, hvor ikke Alle stjaeres bestemt over een Kam. Det ærede Medlem delte min Anskuelse med Hensyn til Forsremmelseslisterne; men jeg maa dog sige, at hans Grund dertil var ikke den samme som min. Min Hensigt med Bevarelsen af Lovbestemmelsen i saa Henseende var ingenlunde den, at jeg haabede, man deri skulde have et Middel til at affjære Vilkaarlighed. Nei, vil Vilkaarligheden yttre sig, kommer den ogsaa brilliant frem gennem Forsremmelseslisterne; der er ikke det Mindste i Veien. Nei, det jeg sætter Pris paa, er, at man under veglende Styrelser kan bevare Kontinuiteten. Det var det, jeg troede nødvendigt, og derfor mente jeg ogsaa, at saadanne Lister i en fuldstændig simpel og koncis Form vilde det være rigtigt at bevare, og jeg kan ikke Andet end udtale min Glæde over, at den høitagtede Krigsminister syntes tilbøjelig til at gaa ind derpaa, idet han berørte det Forslag, der i 1872 var stillet af en af Minoriteterne, og som ganske sikkert gav disse Lister en saa simpel Form, som det overhovedet er muligt. Jeg tror med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at han er bleven noget misforstaaet med Hensyn til de Udtryk, som findes i Flertallets Betænkning af 1872, og ligeledes med Hensyn til, at det skulde være hans Mening uden videre at udtage Befalingsmændene af de Menige. Der har i Udvalgets Forhandlinger fra det ærede Medlems og fra hans Meningsfællers Side jo ikke været Tale om Andet end at udtage Befalingsmændslever, uddanne dem en vis Tid og saa efter deres Kvalifikationerne udnaevne dem til Befalingsmænd, men faaledes, at det overveieende Flertal af Officerer skulde uddannes paa denne Maade, hvorimod vi andre Medlemmer af Udvalget holdt stærkt paa,

at Hærens faste Befalingspersonale betydelig forøgedes. Naar det ærede Medlem beklagede, at den høitagtede Krigsminister, da han dog vilde udtage Folk til Korporaler, ikke ogsaa vilde udtage dem til Sekondlieutenanter, skal jeg bemærke — hvad jeg allerede underhaanden har henledet det ærede Medlems Opmærksomhed paa —, at § 10 i Lovforslaget jo slet ikke lægger nogen Hindring i Veien for Udflydelsen af det ærede Medlems Ønske. Dens Slutningsbestemmelse siger jo nemlig, at saadanne udtagne Befalingsmandslever ogsaa kunne uddannes til Sekondlieutenanter; men Nuancen mellem det ærede Medlem og den høitagtede Minister er, at denne ingen Evang vil lægge paa de Bedkommende, hvorimod det ærede Medlem mente, at de skulde tvinges dertil. Der er af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Solm) fremsat en Bemærkning, i Anledning af hvilken jeg vil henvende et Par Ord til ham. Det ærede Medlem var en stærk Modstander af Officerskolen i den Skikkelse, hvori Ministeren havde foreslaaet den, og et af de Motiver, som det ærede Medlem fremsøgte, var, at videred fik meget unge Officerer. Det ærede Medlem mente, det var uheldigt, naar vore Sønner bleve kommanderede af saadanne unge Mennesker, Drengene, sagde det ærede Medlem. Angaaende Udtryksmaaden og den Smag, der i saa Henseende lægges for Dagen, skal jeg ikke udtale mig videre — det er jo naturligvis en Smagsag — men jeg maa med Hensyn til Realiteten deraf nedlægge en bestemt Protest. Unge Mennesker fra en 20 Aar — thi 19—20 Aar gamle vilde de mindst blive efter det foreliggende Forslag, førend de blive Premierlieutenanter — det er ikke Drengene. De blive kun Drengene, naar de opføre sig drengagtigt, og det forekommer mig at være uheldigt, naar det ærede Medlem tillægger en saadan hel Klasse af unge Mennesker en Benværelse, der i det Mindste mellem Gentlemen anses som en Fornærmelse. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at der er tyveaarige Mennesker, som endnu ikke have ryftet Drengen af Wrnet; men det ærede Medlem maa sikkert tillige erkjende, at der er Folk i en ældre Alder, der ofte baade ved deres Tale og Handling vise, at de i Grunden heller ikke have det, saa det findes overalt og i alle Aldere, om end Alderen naturligvis virker noget i saa Henseende. Men jeg maa endnu gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem, og det er denne, at hans Resonnement kun vilde kunne have nogen virkelig Betydning, naar hele Afdelingens Officerskorps eller den større Del deraf bestod af saadanne „Drengene“, for at bruge det ærede Medlems eget Udtryk. Dette er jo imidlertid slet ikke Tilfældet. Der er maaste høist et eneste Individ ved hver Afdeling af den Slags, og selv om det ærede Medlem nu skulde have en saadan Frygt for dette ene Individts skadelige Indflydelse, saa vil jeg gjøre ham opmærksom paa, at han har ældre Kamme-